

URSZULA KOZIOŁ

RAPTULARZ

URSZULA KOZIOŁ

RAPTULARZ

Przez lud zgłodzone zmartwychwstaną płazy
zwielogłowiłe w grzybach ciężkiej wody
tak, dzień ostatni będzie trwał najdłużej
choćby to trwanie było chwili mgnieniem
zostanie w oczach błysk czerwonej róży
a to się ery cofną w swej podróży
do wnętrza ziemi.

A jeśli nawet będzie dzień następny
woda odmówi człowiekowi wody
ziemia odmówi człowiekowi ziemi
sól soli
ludzkość się z ludzi wyzbędzie
słów trupi podmuch zmiecie przyszłe słowa
a krzyk skażony sam nic nie wykrzyczy
i ocaleni rozpadną się w ciszy
zakneblowani złodem własnej mowy

(„Apokalipsa przedświętojańska”, fragment
W rytmie korzeni, 1963)

ZNAKI CZASU

Czy tamta trawa
nadal jest pocięta
w miejscu gdzieśmy leżeli
przykryci obłokiem
i kto ją wygniótł tak
pod czyim okiem
gdyśmy objęci leżeli na wznak
a ptak nad nami
kreślił czasu znaki

GDZIE TO TAK ŚPIESZNO

Gdzie to tak śpieszno
i po co ten galop?
całe powietrze od pędu jest mętne
po rzekach dotąd w korytach się kurzy
kropla tchu
kiedy z tego się ostoi.

glina zdyszana
zmęczone metale
szkło dogorywa przy padlinie drzewa

(od twojej suszy kamienieją trawy
powietrze pęka od mego pragnienia).

któż tak tratuje wzajem stratowany
przez nieustanny jazgot galopady

dalejże!
są gdzie niedościgłe sprawy
dalejże
pogoń nie jestże dozgonna

nadczynność myśli gonitwa
zapędy
galop zerwany w pół taktu
zawały
przysłańmy
wkrótce nas tu nie zastaną

NIE MIJAJ RANKU

Nie mijaj ranku
zatrzymaj swe ptaki
jeszcze się zdążysz naobracać w czasie

przystań mi wiosno w półobrocie światła
wahaj się chwilę w odcieniach zieleni.

przedłuż mi zmierzchu swą wczesność do syta
nie śpiesz się maju
trwaj moja miłości
o lata – kiedy się wami nacieszę.

przemija życie jak noc: w okamgnieniu.
przemija ziemia w ułamku promieni.

CO DOJRZEWA

Krach

krach

znowu coś pęka

ziarno nie mieści nasienia

włókno nie mieści naczyń

słoje nie mieszczą drzewa

niecka nie mieści rzeki

dom nie mieści mieszkań

łyżka nie mieści brzuchów

serce nie mieści człowieka

myślom brak tchu

łąd ogarniają prądy

ziemia przebija pułap kopuły

krach

krach

znowu coś pęka

język nie mieści słów

nadciśnienie w rurach metalu

tłoki tłoczą na spust

obłok za obłok

oko za oko

ząb za ząb

krach

krach